

KINH NGHIỆM, LỚN LÊN VÀ CUNG ỨNG SỰ SỐNG CHO THÂN THỂ

(Thứ Sáu – Buổi Nhóm Tối)

Bài Ba

Nhu Cầu Cấp Thiết Về Việc Lớn Lên Trong Sự Sống Và Lớn Lên Trong Sự Sống Bằng Cách Xử Lý Tấm Lòng

Kinh Thánh: Êph. 4:13, 15-16; 1 Cô. 3:6; Mat. 5:8; Giê. 17:9; Êph. 3:17

- I. Giữa vòng chúng ta trong sự khôi phục của Chúa, có một nhu cầu cấp thiết về việc lớn lên trong sự sống; nếu chúng ta thiếu lớn lên trong sự sống thì sự khôi phục sẽ không có cách nào tiến triển, và cuối cùng, chúng ta sẽ trôi dạt vào tình trạng của Cơ Đốc giáo và sẽ lặp lại lịch sử đáng buồn của Cơ Đốc giáo—Êph. 4:11-16; Mat. 13:31-33; 2 Ti. 3:1-4.**
- II. Điều quan trọng nhất đối với sự sống là lớn lên—Êph. 4:13, 15-16:**
  - A. Nếu không lớn lên, điều đó nghĩa là cũng không có sự sống, hoặc có điều gì đó sai trật; chúng ta cần lớn lên trong sự sống—1 Cô. 3:6; 14:20; 16:13.
  - B. Cách tốt nhất để giải quyết nan đề giữa vòng các Cơ Đốc nhân trong một Hội thánh địa phương là xoay sự chú ý của họ vào việc lớn lên trong sự sống—Gi. 6:57; 1 Phi. 2:2-3.
  - C. Lớn lên trong sự sống là vấn đề chính yếu trong sự thực hành nếp sống Hội thánh; vì vậy, chúng ta nên chú ý vào việc lớn lên trong sự sống—Êph. 4:13, 15-16.
- III. Chúng ta cần biết lớn lên trong sự sống là gì:**
  - A. Lớn lên trong sự sống là gia tăng yếu tố của Đức Chúa Trời bên trong chúng ta tới khi chúng ta được đầy dẫy cho đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời—Êph. 3:19.
  - B. Lớn lên trong sự sống là sự gia tăng tầm thước vóc dáng của Đấng Christ; chúng ta càng yêu Đấng Christ và theo đuổi Đấng Christ, cho phép Đấng Christ sống trong chúng ta và đạt được chúng ta, thì tầm thước vóc dáng của Đấng Christ sẽ càng gia tăng bên trong chúng ta; đây là sự lớn lên thật trong sự sống—Ga. 2:20; 4:19; Êph. 3:17; 4:13.
  - C. Lớn lên trong sự sống là mở rộng chỗ cho Thánh Linh bên trong chúng ta; khi chúng ta theo đuổi công tác của Thánh Linh bên trong chúng ta và vâng theo sự dạy dỗ của Thánh Linh bên trong như là sự xúc dầu, thì Thánh Linh có thể mở rộng chỗ của Ngài cùng khắp; như vậy, sự sống thần thượng bên trong chúng ta sẽ lớn lên đến một mức độ lớn hơn—La. 8:11; Êph. 5:18; 1 Gi. 2:20, 27.
  - D. Lớn lên trong sự sống là giảm hạ yếu tố con người, tức là giảm hạ sự vui thích của con người và gia tăng sự vui thích của Đức Chúa Trời—Mat. 16:25; Gi. 12:25.
  - E. Lớn lên trong sự sống là phá vỡ sự sống thiên nhiên, tức phá vỡ những kỹ năng, khả năng và tài năng của chúng ta; nếu chúng ta khao khát lớn lên trong sự sống thì các ân tứ của chúng ta phải được Đức Chúa Trời cởi bỏ, chiếc vỏ kính kiên và ra vẻ mộ đạo của chúng ta phải được Đức Chúa Trời phá vỡ—2 Cô. 4:16-17.
  - F. Lớn lên trong sự sống là khuất phục mọi phần của hồn; hồn của chúng ta càng bị khuất phục thì sự sống càng lớn lên, và hồn của chúng ta càng giảm hạ thì sự sống càng gia tăng—Gi. 12:24-25.

IV. Sự lớn lên đúng đắn trong sự sống chỉ đến từ việc tiếp xúc trực tiếp, cá nhân với Chúa—2 Cô. 3:18:

- A. Sự lớn lên trong sự sống đến từ việc soi sáng sống động của Ngài và từ sự chỉ ra tức thì của Ngài những điều bên trong bản thể chúng ta—1 Gi. 1:5:
1. Khi đó, trong hiện diện của Ngài, chúng ta sẽ đáp rằng: “Chúa ơi, con yêu Ngài. Chúa ơi, con nhận lấy Ngài theo sự soi sáng của Ngài. Con nhận lấy Ngài theo sự chiếu sáng tức thì, hiện tại của Ngài”.
  2. Loại cầu nguyện này sẽ làm cho sự sống lớn lên và chúng ta sẽ tiến thêm một bước xa về sự lớn lên trong sự sống—1 Cô. 3:6; Êph. 4:15.
- B. Tất cả chúng ta cần đến với Chúa và trực tiếp tiếp xúc Ngài với chủ ý và cụ thể là được lớn lên trong sự sống; nếu làm như vậy, điều gì đó bên trong chúng ta sẽ bị giết chết và kết liễu dẫn đến sự lớn lên trong sự sống—Thi. 36:9.

V. Chúng ta lớn lên trong sự sống bằng cách xử lý tấm lòng—Mat. 5:8; Gia. 4:8; Êph. 3:17:

- A. Sau khi tiếp nhận Christ vào trong linh, chúng ta cần thuần khiết trong lòng, vì lòng chúng ta là ruộng nơi Christ có thể lớn lên và lan rộng—1 Cô. 6:17; Mat. 5:3, 8:
1. Christ đã được gieo vào linh chúng ta để lớn lên và lan rộng trong lòng chúng ta; lớn lên trong sự sống là lan rộng Christ trong hồn—Êph. 3:17.
  2. Christ ao ước lập nhà Ngài trong lòng chúng ta và sở hữu mọi phần bản thể bề trong của chúng ta—c. 17.
  3. Nan đề gây giới hạn cho sự lớn lên của nhiều tín đồ nằm ở nơi lòng của họ—Mat. 6:21; 12:34-35; 13:15; 15:8; 22:37.
  4. Nếu có nan đề nơi lòng chúng ta hoặc nếu lòng chúng ta sai trật, Chúa sẽ không có cách để lan rộng trong chúng ta—15:8:
    - a. Qua ẩn dụ về người gieo giống trong Ma-thi-ơ 13:3-8 và 18-23, Chúa làm sáng tỏ rằng hạt giống không thể lớn lên trong ba loại lòng đầu tiên, vì chúng không có chỗ cho hạt giống lớn lên và lan rộng.
    - b. Nếu chân thật với chính mình, chúng ta sẽ thừa nhận rằng chúng ta đã cản trở, không để Chúa có chỗ trong lòng chúng ta.
    - c. Để Christ là hạt giống sự sống lớn lên trong lòng chúng ta, chúng ta cần có một lòng thuần khiết và không bị chiếm hữu, từng tấc lòng chúng ta đều dâng cho Christ để Ngài có thể lan rộng bên trong chúng ta; sự lan rộng của Ngài là sự lớn lên trong sự sống—5:8; Êph. 3:17.
- B. “Hỡi kẻ hai lòng, hãy tẩy sạch lòng đi”—Gia. 4:8:
1. Tẩy sạch lòng là làm cho lòng chúng ta đơn thuần, chỉ có một mục tiêu duy nhất; khi có nhiều hơn một mục tiêu thì lòng chúng ta không thuần khiết và chúng ta là kẻ hai lòng—Mat. 5:8.
  2. Để tấm lòng được đơn thuần và thuần khiết, chúng ta cần có mục tiêu duy nhất là chính Đức Chúa Trời—c. 8; Mác 12:30.
  3. Để tẩy sạch tấm lòng, chúng ta cần ân điển; cần nhận lãnh ân điển của Chúa để liên tục xử lý tấm lòng của chúng ta—Hê. 13:9; 1 Cô. 15:10.
  4. Chúng ta cần thấy tình trạng của lòng và xử lý tấm lòng chúng ta để Chúa có cách lan rộng bên trong chúng ta—Mat. 6:21; 15:8.
- C. Việc xử lý tấm lòng là theo sự chiếu sáng của Chúa, và sự chiếu sáng của Ngài thì dần dần; từng bước một Ngài sẽ tăng cường sự chiếu sáng của Ngài khi chúng ta chịu xử lý những

điều mà Ngài mang ra ánh sáng, hầu cho mỗi lúc lòng chúng ta càng được kiểm nghiệm và được tẩy sạch triệt để hơn—2 Cô. 4:6; 1 Gi. 1:5; Khải. 4:5.

- D. “Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, / và rất là xấu xa: / ai có thể biết được?”—Giê. 17:9:
1. Xử lý tấm lòng chúng ta là rất khó vì lòng của chúng ta dối trá.
  2. Phần dối trá của lòng được biểu lộ trong tính tự thương hại và tự yêu mình của chúng ta; vì chúng ta yêu mình và thông cảm cho chính mình quá nhiều nên Chúa khó có thể lan rộng trong chúng ta—2 Ti. 3:2.
  3. Dù có thể Chúa đã ở trong linh chúng ta lâu rồi, nhưng vì lòng chúng ta phức tạp, pha trộn, lẫn lộn và dối trá, nên Ngài không có cơ hội để lan rộng từ linh sang hồn chúng ta—2 Ti. 4:22; Giê. 17:9; Êph. 3:17.
- E. Sự lớn lên đích thực trong sự sống không phải là sự lớn lên của chúng ta mà là sự lớn lên của Christ bên trong chúng ta—Côl. 2:19:
1. Vì sự lớn lên này tùy thuộc vào lòng của chúng ta, nên chúng ta cần xử lý tấm lòng để Christ có cách lớn lên trong chúng ta—Gia. 4:8; Mat. 5:8; Êph. 3:17.
  2. Là Linh ban-sự-sống, Chúa đã vào trong linh chúng ta, và bây giờ trong linh chúng ta, Ngài đang chờ cơ hội để lan rộng chính Ngài vào hồn chúng ta—Gi. 3:6; 1 Cô. 6:17; Êph. 3:17; 1 Tê. 3:13.
  3. Sự lan rộng này là sự lớn lên của Ngài bên trong chúng ta, và sự lớn lên của Ngài bên trong chúng ta là sự lớn lên đích thực trong sự sống—Côl. 2:19; Êph. 4:15.

Trích Lời Chúc Vụ:

LỚN LÊN TRONG SỰ SỐNG BẰNG VIỆC XỬ LÝ TẤM LÒNG

Việc Đức Chúa Trời viết luật của Ngài vào các phần bề trong của chúng ta đi cùng với sự xưng tội của chúng ta dưới sự chiếu sáng của Ngài trong linh qua lương tâm chúng ta. Càng xưng nhận những thất bại, những việc làm sai và những yếu đuối của mình, chúng ta càng tạo cơ hội cho Đức Chúa Trời chuyển động trong chúng ta và hành động trong chúng ta để viết các yếu tố của Ngài vào các phần bề trong của chúng ta. Tất cả những yếu tố thần thượng được công tác vào trong các phần bề trong của chúng ta tự khắc trở thành luật điều chỉnh nơi bề trong. Chính bằng cách này mà cuối cùng, thể yếu thần thượng của Đức Chúa Trời trở nên luật bề trong luôn luôn điều chỉnh chúng ta. Một luật như vậy là theo bản chất thánh của Đức Chúa Trời vì đó là yếu tố thần thượng của Đức Chúa Trời.

Yếu tố thần thượng của Đức Chúa Trời là bản chất của Đức Chúa Trời, và bản chất của Đức Chúa Trời là sự thánh biệt. Khi Đức Chúa Trời đem yếu tố thần thượng của Ngài vào trong chúng ta, lòng chúng ta được vững lập, lập nền vững chắc trong sự thánh khiết là bản chất của Đức Chúa Trời (1 Tê. 3:13). Loại thánh khiết này không phải là một sự trình diễn hay giả vờ; mà đó là yếu tố thần thượng của Đức Chúa Trời được đem vào trong chúng ta. Khi lòng chúng ta được vững lập trong sự thánh biệt thì chúng ta có một lòng mới (Êxc. 36:26).

VỊ TRÍ VÀ CHỨC NĂNG CỦA TẤM LÒNG

Lòng Là Cổng Vào Và Lối Ra Của Bản Thể Chúng Ta

Trong chương này, chúng ta sẽ xem xét vị trí và chức năng của lòng. Châm Ngôn 4:23 chép: “Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, / Vì các nguồn (issues) sự sống do nơi nó mà ra”. Từ *issues* ở đây chỉ về nguồn như là sự lưu xuất hoặc tuôn ra. Từ lòng chúng ta dẫn đến tất cả các nguồn, những sự tuôn ra thuộc đời sống hằng ngày của chúng ta (đc. Ma.12:34-35; 15:18-

19). Nguồn - tức nơi phát sinh - của những gì chúng ta là, của bản thể thật của chúng ta, tuôn đổ ra từ lòng chúng ta. Lòng chúng ta là lối ra và cũng là cổng vào của bản thể chúng ta. Do vậy, lòng tự khắc trở thành người canh giữ, người trông chừng cho bản thể chúng ta. Chúng ta cần hết sức cảnh giác mà giữ tấm lòng, vì giữ tấm lòng chính là giữ gìn, canh giữ toàn bản thể của chúng ta.

Khi một nhân viên bảo vệ canh giữ một tòa nhà, vị trí chủ yếu của người đó là tại cổng vào tòa nhà. Cũng vậy, buổi tối khi chúng ta đi ngủ hoặc rời khỏi nhà, chúng ta phải đảm bảo là đã khóa cửa. Điều này minh họa cho tầm quan trọng của cổng vào và lối ra khi có liên quan đến việc canh giữ điều gì đó quý giá. Nếu muốn canh giữ bản thể mình, chúng ta không nên chỉ canh giữ miệng, mắt hoặc tai, mà cũng phải canh giữ lòng chúng ta, vì lòng là lối vào và ra của bản thể chúng ta. Không chú ý đến tấm lòng cũng tương tự như việc chúng ta đi ngủ hoặc ra khỏi nhà mà không đóng cửa. Nếu làm như vậy thì nhiều điều không mong muốn có thể xảy đến. Khi bỏ mặc không chú ý đến tấm lòng, chúng ta chừa một lối cho tất cả những “con quỷ” nhỏ lẻ vào lòng chúng ta. Đó là lí do vì sao sách Châm Ngôn truyền bảo chúng ta phải hết sức cảnh giác trong việc giữ tấm lòng của mình. Hễ khi nào khóa các cửa trong nhà, chúng ta cần được nhắc nhở “khóa” lòng chúng ta lại để mọi “vi trùng” phải ở bên ngoài bản thể chúng ta.

Mặc dù chúng ta cần thường xuyên đóng lòng mình lại, nhưng chúng ta cũng cần học tập mở lòng mình ra. Chúng ta cần đóng lòng lại đối với kẻ thù nhưng mở lòng ra đối với Chúa. Trong sự giữ gìn hoặc canh giữ tấm lòng, chúng ta cần học cách đóng lòng lại đối với kẻ thù và mở lòng ra đối với Chúa. Để là những Cơ Đốc nhân đúng đắn và sống động, chúng ta cần một tấm lòng để đóng lại với tất cả những điều tiêu cực và sẵn sàng mở ra cho Chúa, cho Hội thánh, các thánh đồ và những điều thuộc trời.

Sự Tương Giao Của Sự Sống Và Tấm Lòng

1 Giăng 1:1-3 chép: “Luận đến Lời của sự sống, là điều đã có từ ban đầu, là điều chúng tôi đã nghe, điều mắt chúng tôi đã thấy, điều chúng tôi đã ngấm và tay chúng tôi đã sờ – sự sống ấy đã được tỏ ra, chúng tôi đã thấy và làm chứng cho, cũng truyền cho anh em sự sống ấy, tức là sự sống đời đời vốn ở cùng Cha và đã được tỏ ra cho chúng ta rồi – chúng tôi đem điều đã thấy đã nghe mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng được tương giao với chúng tôi. Thật, chúng tôi vẫn được tương giao với Cha và với Con Ngài là Jesus Christ”. Những câu này trước hết nói về sự sống đời đời được biểu lộ trong Christ như là Lời sự sống, và sau đó nói về sự tương giao của sự sống. Phúc Âm Giăng là sách nói về sự sống, trong khi Thư thứ nhất của Giăng là sách nói về mối tương giao của sự sống. Vào đầu Thư tín, sự sống được làm chứng, được công bố và được giải bày (cc. 1-2). Khi sự sống này được nhận vào thì nó mang theo sự tương giao (c. 3). Như vậy, theo 1 Giăng chương 1, sự sống đem đến sự tương giao.

Sự Tương Giao Của Sự Sống

Thư tín thứ nhất của Giăng không phải là giáo lý; thư này được viết theo kinh nghiệm sự sống. Sau khi đã nhận lãnh Chúa làm sự sống, chúng ta có khuynh hướng và khao khát tiếp xúc Chúa và tiếp xúc với các tín đồ khác. Khuynh hướng và khao khát này là sự tương giao đến cùng với sự sống. Sự sống sản sinh ra sự tương giao và sự tương giao ra từ sự sống.

Câu 5 và 6 chép: “Đây là sứ mạng mà chúng tôi đã nghe nơi Ngài và truyền lại cho anh em rằng Đức Chúa Trời là sự sáng, trong Ngài chẳng có sự tối tăm chút nào. Ví bằng chúng ta nói mình được tương giao với Ngài, mà còn ăn ở trong sự tối tăm, thì chúng ta nói dối, không làm theo lẽ thật”. Khi chúng ta ở trong mối tương giao của sự sống, tình trạng của chúng ta được phơi bày và đem vào trong ánh sáng. Do đó, sự tương giao đem lại sự sáng. Nhiều lần chúng ta tiếp xúc thánh đồ cách cá nhân hoặc trong nhóm nhỏ, hay khi chúng ta dự buổi nhóm của hội

thánh, chúng ta có cảm nhận có ánh sáng tại nơi đó. Chúng ta có thể bước vào căn phòng nơi một vài thánh đồ đang tương giao, mặc dù không có thánh đồ nào nói gì về tình trạng của chúng ta, nhưng lại có sự chiếu sáng của ánh sáng, và chúng ta cảm nhận rằng mình đã được đem ra khỏi tối tăm mà vào trong sự sáng. Kết quả của sự tương giao là sự sáng, sự sáng chiếu soi và phơi bày tình trạng của chúng ta.

Sự chiếu sáng của ánh sáng thậm chí còn gắt gao hơn khi chúng ta tiếp xúc trực tiếp với Chúa. Đôi khi, có thể chúng ta không thấy mình sai trật trong điều gì cả, nhưng ngay khi tiếp xúc Chúa, ánh sáng chiếu soi và phơi bày nhu cầu của chúng ta về huyết tẩy sạch. 1 Giăng 1:7 chép: “Nhưng nếu chúng ta ăn ở trong sự sáng, như Ngài ở trong sự sáng, thì chúng ta tương giao với nhau, và huyết của Jêsus Con Ngài làm sạch mọi tội chúng ta”. Như vậy, trong 1 Giăng chương 1, có một chuỗi gồm sự sống, sự tương giao, sự sáng và huyết. Sự sống dẫn đến sự tương giao, sự tương giao đem chúng ta vào trong sự sáng và sự sáng phơi bày tình trạng của chúng ta, làm cho chúng ta phải thừa nhận các tội phạm của mình và áp dụng huyết tẩy sạch của Jesus, Con Đức Chúa Trời.

Sau khi kinh nghiệm sự tẩy sạch của huyết trong chương 1, chúng ta có sự xúc dầu trong chương 2 (cc. 20, 27). Khi nào có sự áp dụng, sự rảy huyết, khi đó có sự xúc dầu (Xuất. 29:20-21; Lê. 8:23-24, 30). Do đó, sự sống đem đến sự tương giao; sự chiếu sáng của ánh sáng đến từ sự tương giao; ánh sáng phơi bày nhu cầu của chúng ta về huyết; và sự rảy huyết mở đường để áp dụng sự xúc dầu. Năm điều này – sự sống, sự tương giao, sự sáng, huyết và sự xúc dầu – đi cùng với nhau theo một chu trình liên tục.

Sự Tương Giao Của Sự Sống Được Canh Giữ Bởi Tâm Lòng

Trước đây chúng ta đã nhấn mạnh đến mối liên hệ giữa Linh thần thượng, nhân linh và sự tương giao của sự sống, nhưng chúng ta lại không xem xét mối liên hệ giữa sự tương giao của sự sống với tâm lòng của chúng ta. Kết quả là nhiều người giữa vòng chúng ta có thể nghĩ rằng tâm lòng không có liên hệ gì với sự sống hoặc sự tương giao. Trái với quan niệm này, 1 Giăng cho thấy sự tương giao của sự sống được gìn giữ và canh giữ bởi lòng chúng ta. Sau khi sự xúc dầu được nói đến trong 1 Giăng 2:20 và 27, chương 3 đề cập đến tâm lòng. Câu 20 và 21 chép: “Vì nếu lòng chúng ta cáo trách mình, thì Đức Chúa Trời lại lớn hơn lòng mình, và biết mọi sự. Hỡi kẻ yêu dấu, ví bằng lòng chúng ta không cáo trách mình, thì chúng ta có sự dạn dĩ đối với Đức Chúa Trời”. Lương tâm trong lòng chúng ta là sự đại diện cho sự cai trị của Đức Chúa Trời bên trong chúng ta. Nếu lương tâm lên án chúng ta thì Đức Chúa Trời là Đấng lớn hơn cả đại diện của Ngài và biết mọi sự, chắc chắn sẽ kết án chúng ta. Ý thức về sự lên án này trong lương tâm của chúng ta, tức phần không những thuộc về linh mà còn thuộc về hồn (Hê. 10:22), cảnh báo cho biết mỗi nguy cơ phá vỡ sự tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta chú tâm đến thì điều này sẽ giúp đỡ cho sự tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời và sẽ giữ cho chúng ta cứ ở trong Chúa.

Mặc dù một số giáo sư Cơ Đốc đã nói về sự tương giao của sự sống trong 1 Giăng, và những người khác đã viết những sách tốt về sự xúc dầu và huyết, nhưng tôi chưa từng nghe sự điệp nào hoặc đọc quyển sách nào đặt sự sống và sự tương giao của sự sống cùng với tâm lòng. Tuy nhiên, 1 Giăng cho thấy rằng sự tương giao của sự sống được bảo quản và gìn giữ bởi tâm lòng. Nếu lòng chúng ta sai trật thì sự tương giao của chúng ta với Chúa sẽ bị gián đoạn. 1 Giăng 3:19 chép rằng chúng ta cần theo đuổi tâm lòng chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa là chúng ta cần canh giữ tâm lòng bằng cách giữ cho lòng mình khỏi bị định tội và lên án. Đây là duy trì một lương tâm tốt, tức một lương tâm không có sự vấp phạm (1 Ti. 1:5, 19; Công. 24:16), để lòng chúng ta có thể được phục hòa, đoan chắc, tin chắc và vững yên. Bất cứ sự kết

án nào trong lòng chúng ta cũng cho thấy rằng lòng chúng ta không được canh giữ cách đúng đắn.

Mặc dù sự tương giao là vấn đề trong linh (2 Cô. 13:14; Phil. 2:1), nhưng nó được canh giữ bởi tâm lòng. Nhiều thánh đồ yêu dấu đã chịu mất mát do sự tương giao bị phá vỡ vì họ đã bỏ qua vấn đề gìn giữ tâm lòng bằng mọi sự cảnh giác. Chúng ta cần chú ý đến chức năng của lòng trong 1 Giăng. Chương 1 nói về sự tương giao của sự sống, chương 2 nói về sự xúc dầu và chương 3 nói về một lòng đúng đắn, là điều cần thiết để duy trì sự tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Nếu bất cẩn và không chú ý đến tâm lòng, có thể chúng ta sẽ cảm thấy rằng mình không sai trong bất cứ điều gì và không có sự lên án nào trong lòng chúng ta, nhưng nếu kêu danh Chúa một khoảng thời gian, chúng ta sẽ nhận thấy rằng lương tâm chúng ta đầy sự lên án. Sự định tội trong lương tâm là sự lên án trong lòng chúng ta, vì lương tâm của chúng ta là một phần của hồn. Hê-bơ-rơ 10:22 chép: “Để chúng ta được tiến đến Nơi chí thánh bằng một lòng đúng đắn trong tính chắc chắn đầy đủ của đức tin, có lòng được rảy khỏi lương tâm xấu” (RcV). Lương tâm xấu là một lương tâm đầy sự định tội. Nếu muốn gặp Đức Chúa Trời trong Nơi chí thánh, chúng ta cần có một lòng được rảy khỏi lương tâm xấu.

Nếu chúng ta không quan tâm đến sự định tội trong lương tâm bằng cách xưng nhận các tội phạm và nhận lãnh sự tha thứ của Chúa cùng sự tẩy sạch của huyết Ngài, thì chúng ta không canh giữ lòng mình một cách đúng đắn. Nếu không canh giữ tâm lòng, chúng ta sẽ đánh mất sự tương giao với Đức Chúa Trời và tất cả “vi trùng”, tức những điều tiêu cực, sẽ vào trong lòng chúng ta. Để khôi phục một tình trạng như vậy, chúng ta lại cần xử lý lòng mình thêm lần nữa. Để có sự tương giao, chúng ta cần vận dụng linh, nhưng để gìn giữ sự tương giao này, chúng ta cần canh giữ lòng của mình.

Mặc dù có thể chúng ta xem một vài sự vấp phạm nào đó là nhỏ, chúng ta cần biết rằng sự tương giao của chúng ta với Chúa và với các thánh đồ là một vấn đề tinh tế, và những sự vấp phạm nhỏ nhất cũng có thể làm gián đoạn và thậm chí cắt đứt sự tương giao của chúng ta. Chẳng hạn, một anh em lớn tuổi có thể hỏi hột nói một điều gì đó chỉ trích một anh em trẻ tuổi hơn. Nếu anh em lớn tuổi này xao lãng việc canh giữ lòng của anh trong vấn đề nhỏ này, thì anh sẽ cảm nhận một sự dập tắt trong linh, và dần dần anh sẽ mất đi sự tương giao với Chúa và các thánh đồ. Linh của chúng ta không bao giờ bị đánh lừa. Khi anh em lớn tuổi này cố gắng tương giao với người anh em trẻ tuổi kia, anh có thể giả vờ yêu thương người anh em trẻ tuổi và không có nan đề gì với anh em ấy. Tuy nhiên, nếu người anh em trẻ tuổi kia là một người vận dụng linh và canh giữ lòng mình khỏi bất cứ sự lên án nào, thì khi người anh em lớn tuổi nói với anh, anh sẽ cảm nhận trong linh của mình rằng điều gì đó sâu kín bên trong người anh em lớn tuổi này là sai trật và đang cản trở sự tương giao của họ. Trong hoàn cảnh bình thường, hai anh em càng nói chuyện với nhau thì sự tương giao giữa họ sẽ càng mãnh liệt hơn. Tuy nhiên, trong hoàn cảnh bất thường này, người anh em lớn tuổi này càng nói thì người anh em trẻ tuổi kia càng cảm thấy sự tương giao không còn. Đó là vì lòng của người anh em lớn tuổi đã sai trật. Loại nan đề này không thể được che giấu bằng vẻ bề ngoài, vì nó không phải là vấn đề bên ngoài mà là vấn đề về linh đi qua tâm lòng. Khi người anh em lớn tuổi nói thì linh của anh đi qua lòng của anh mà lòng ấy có nan đề. Nếu người anh em trẻ tuổi chú ý đến những lời của người anh em lớn tuổi thì anh có thể bị lừa dối, nhưng nếu anh chú ý đến linh đi qua lòng của người anh em lớn tuổi thì anh sẽ được sáng tỏ. Loại lòng mà chúng ta có sẽ quyết định cho loại linh mà chúng ta tuôn ra. Vì vậy, nếu lòng chúng ta lên án chúng ta thì linh tuôn ra sẽ không phải là một linh của sự tương giao.

CANH GIỮ LÒNG CHÚNG TA BẰNG CÁCH XỬ LÝ NÓ TRƯỚC MẶT CHÚA

Tất cả chúng ta cần đến trước mặt Chúa để có sự xử lý triệt để lòng của mình. Loại xử lý này là sự canh giữ lòng chúng ta. Càng xử lý thì chúng ta càng canh giữ lòng mình. Khi lòng

chúng ta được xử lý cách đúng đắn trước mặt Chúa thì nó không những thuần khiết, đơn sơ, chân thật và trung tín, mà còn dễ mở ra khi cần mở và đóng lại khi cần đóng. Khi đó, chúng ta có thể mở ra với Chúa và với các thánh đồ để tương giao mà không có bất kỳ loại cản trở nào. Trong một số trường hợp, chúng ta cố gắng tương giao với một anh em, nhưng không có một con đường đi qua trong lòng anh ấy. Chúng ta cố mọi cách giúp anh ấy mở ra, nhưng chúng ta không thể đi xuyên qua. Trong những trường hợp khác, chính chúng ta không thể mở lòng mình ra để tương giao với người khác. Loại nan đề này chủ yếu là do một khoảng thời gian dài xao lãng không quan tâm đến tấm lòng. Cách duy nhất để giải quyết nan đề này là xử lý một cách thấu suốt tấm lòng của chúng ta trước mặt Chúa và liên tục giữ tấm lòng của chúng ta.

Một tín đồ mà đánh mất sự tương giao với Chúa, với Hội thánh và với các tín đồ khác là một vấn đề khủng khiếp. Vì vậy, chúng ta cần phải canh giữ lòng mình để có thể gìn giữ sự tương giao này. Sau khi trình bày về vấn đề sự sống, sự tương giao, sự sáng, huyết và sự xúc dầu, 1 Giăng – một sách nói về sự tương giao của sự sống – trình bày về tấm lòng như là sự bảo vệ, là cơ quan để gìn giữ sự tương giao. Tất cả chúng ta đều cần thực hành việc xử lý tấm lòng theo phương cách sự sống. Chính qua lòng chúng ta mà bản thể thật của chúng ta được tuôn ra. Sự lưu thông thật của bản thể chúng ta là qua tấm lòng. Linh chúng ta là nguồn của bản thể chúng ta, còn lòng là lối đi, là cổng vào và ra, qua đó mà sự lưu thông trong bản thể chúng ta được lưu chuyển. Để là một Cơ Đốc nhân đúng đắn, chắc chắn là chúng ta cần phải vận dụng linh, nhưng chúng ta cũng cần canh giữ lòng chúng ta bằng cách hết sức cảnh giác giữ lấy nó. (*The Collected Works of Witness Lee, 1970, vol. 1, pp. 431-437*)